

стват за силната родителска власт и авторитет, които са защитени дори в съвременността от традициите и неписаните правила на общността.

Обредите и практиките, свързани с годежа и сватбата, са различни за различните групи на циганската общност. Те са пряко обвързани с религиозната принадлежност на съответната група. Представителите на “хорохане ромà” се придържат към почти всички елементи, характерни за турската сватба. Обратно, сватбените обичаи на “дасикане ромà” и въобще на групите с християнско вероизповедание преповтарят в голяма степен основните обредни практики от традиционната българска сватба. Естествено, при всички цигански групи на общността съществуват и типични обреди, разпространени и сред циганите от същите групи извън българската етнична територия. Общовалидно за всички представители на общността е, че самата сватба е актът, който узаконява брачната връзка между мъжа и жената. Легитимирането на брака именно по този начин произтича от редица обстоятелства. На първо място, вероизповеданието на отделните групи не винаги предвижда църковен брак като задължителен елемент от сватбените обичаи¹⁶². На второ място, при невъзможността да се узакони бракът по нормите на гражданското право поради ниската възраст на младоженците сватбата остава единствен акт, легитимиращ връзката съобразно неписаните норми и закони на общността.

Въпреки възприетите от отделните цигански групи общовалидни традиции, свързани с легитимирането на брака, многобройните теренни изследвания показват редица отлики в сватбените обичаи на техните локални подразделения. Така например в своето изследване Д. Съботинова представя традиционните обичаи и обреди на основните етнически общности в Силистренския регион. Проследявайки обредните практики, свързани със сватбата при циганите-християни, тя обръща внимание на факта, че от деня на годежа

¹⁶² По време на интервюта информатори от различни цигански групи с християнска религия изразиха различно отношение към църковния брак. Докато за представителите на т. нар. “влашки цигани” венчавката в черква е част от сватбата, за представителите на “кардарашибите” тя не е обичаен елемент.